

EUROPAPARLAMENTET

2009–2014

Utskottet för regional utveckling

2010/2160(INI)

11.2.2011

FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om lägesrapport om och framtida synergier för ökad effektivitet mellan Europeiska regionala utvecklingsfonden och andra strukturfonder (2010/2160(INI))

Utskottet för regional utveckling

Föredragande: Georgios Stavrakakis

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	10

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om lägesrapport om och framtida synergier för ökad effektivitet mellan Europeiska regionala utvecklingsfonden och andra strukturfonder (2010/2160(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 174 första stycket och artikel 175 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden¹, särskilt artikel 9.4,
- med beaktande av rådets beslut 2006/702/EG av den 6 oktober 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållningen²,
- med beaktande av sin resolution av den 21 oktober 2008 om styrelseformer och partnerskap på nationell och regional grundval samt på projektbasis inom regionalpolitiken³,
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2009 om sammanhållningspolitik: att investera i realekonomin⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om komplementaritet och samordning av sammanhållningspolitiken med åtgärder för landsbygdsutveckling⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om grönboken om den territoriella sammanhållningen och en lägesanalys av debatten om den framtida reformen av sammanhållningspolitiken⁶,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om hur synergieffekterna av medel öronmärkta för forskning och innovation enligt förordning (EG) nr 1080/2006 avseende Europeiska regionala utvecklingsfonden och sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling har utnyttjats i städer och regioner såväl som i medlemsstaterna och i unionen⁷,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om sammanhållningspolitikens bidrag till att uppnå Lissabon- och EU 2020-målen⁸,

¹EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

²EUT L 291, 21.10.2006, s. 11.

³EUT C 15 E, 21.1.2010, s. 10.

⁴Antagna texter, P6_TA(2009)0124.

⁵EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 46.

⁶Antagna texter, P6_TA(2009)0163.

⁷Antagna texter, P7_TA(2010)0189.

⁸Antagna texter, P7_TA(2010)0191.

- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om förverkligandet av en inre marknad för konsumenter och medborgare¹,
 - med beaktande av sin resolution av den 7 oktober 2010 om EU:s sammanhållnings- och regionalpolitik efter 2013²,
 - med beaktande av sin resolution av den 14 december 2010 om goda styrelseformer för EU:s regionalpolitik³,
 - med beaktande av kommissionens tjugonde årsrapport om genomförandet av strukturfonderna (2008) av den 21 december 2009 (KOM(2009)0617/2),
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 om Europa 2020 – en strategi för smart och hållbar tillväxt för alla (KOM(2010)2020),
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 31 mars 2010 om sammanhållningspolitiken: strategirapport 2010 om genomförandet av programmen 2007–2013 (KOM(2010)0110),
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2010 om hur regionalpolitiken kan bidra till smart tillväxt i Europa 2020 (KOM(2010)0553),
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 oktober 2010 om översyn av EU:s budget (KOM(2010)0700),
 - med beaktande av kommissionens femte rapport om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning: sammanhållningspolitikens framtid (den ”femte sammanhållningsrapporten”) från november 2010,
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 november 2010 om slutsatserna i den femte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning (KOM(2010)0642),
 - med beaktande av skrivelsen till kommissionens ordförande från kommissionsledamöterna med ansvar för regionalpolitik, för havsfrågor och fiske, för sysselsättning, socialpolitik och inkludering samt för jordbruk och landsbygdsutveckling,
 - med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandena från budgetutskottet och utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-.../2011), och av följande skäl:
- A. Enligt artikel 174 i EUF-fördraget ska unionen för att främja en harmonisk utveckling inom hela unionen utveckla och fullfölja sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning.

¹Antagna texter, P7_TA(2010)0186.

²Antagna texter, P7_TA(2010)0356.

³Antagna texter, P7_TA(2010)0468.

- B. I skäl 40 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 anges att programplaneringen bör säkerställa samordning mellan fonderna inbördes och mellan fonderna och andra befintliga finansieringsorgan, EIB och Europeiska investeringsfonden (EIF) och att denna samordning också bör omfatta utformningen av komplexa finansiella ramar och offentlig-privata partnerskap.
- C. Kommissionen lovade i Europa 2020-strategin att mobilisera EU:s finansiella instrument – nämligen landsbygdens utveckling och strukturfonderna, FoU-program, transeuropeiska nät (TEN), ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation samt EIB, bland andra – i en sammanhållen finansieringsstrategi där EU:s finansiering sammanförs med nationell offentlig och privat finansiering inom ramen för huvudinitiativet kallat ”Ett resurseffektivt Europa”, vilket speglar behovet av konsekvens mellan politik och instrument.
- D. I den femte sammanhållningsrapporten framhålls tydligt att det krävs en nära samordning av den offentliga politiken på alla nivåer för att man ska kunna bedriva regional utveckling på ett effektivt sätt.
- E. I sina slutsatser av den 14 juni 2010 om kommissionens strategirapport 2010 om genomförandet av de sammanhållningspolitiska programmen framhöll rådet ”att samordningen av sammanhållningspolitiken och annan EU-politik och nationell politik måste förbättras ytterligare där så är nödvändigt, för att man ska kunna leverera gemensamma mål på ett effektivare och mer koordinerat sätt” samt att ”det reella mervärde som genereras av ett strategiskt förhållningssätt och av gemensamma genomförandebestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska socialfonden inom den generella ram som sammanhållningspolitiken utgör”.
- F. I skrivelsen till kommissionens ordförande, José Manuel Barroso, erkänner kommissionsledamöterna med ansvar för regionalpolitik, för havsfrågor och fiske, för sysselsättning, socialpolitik och inkludering samt för jordbruk och landsbygdsutveckling behovet av att bättre integrera olika politiska åtgärder från EU:s sida för att nå den hållbara ekonomiska utveckling som kommer alla till del som unionen måste skapa och förespråkar att en gemensam strategisk ram för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska fiskerifonden ska upprättas för perioden efter 2013.
- G. Reformen av strukturpolitiken för programperioden 2007–2013 ledde till att landsbygdsutvecklingen bröts ut ur strukturfondernas allmänna ramverk.
- H. Rationalisering av utgifterna kräver större genomslagskraft och effektivitet i politiken såväl på EU-nivå som på nationell, regional och lokal nivå, och närmare samordning och komplementaritet är viktiga inslag i moderniseringen av den framtida sammanhållningspolitiken.
- I. Utan en stödjande politisk ram beror de faktiska synergieffekterna till stor del på mottagarnas organisatoriska och strategiska förmåga att kombinera stöd från olika EU-instrument.

- J. En strategi baserad på lokal utveckling kan bidra väsentligt till sammanhållningspolitikens effektivitet och genomslagskraft, medan en betoning av enbart stadsfrågor och städernas roll inom sammanhållningspolitiken kan leda till obalans i utvecklingen av stads- och landsbygdsområden.
- K. Det finns ett akut behov av och även ett tryck för konsolidering av de offentliga budgetarna, och detta kräver fler innovativa åtgärder för att förbättra effekterna av de tillgängliga medlen. En effektiv samordning av politiken och instrumenten kommer att spara tid och resurser samt leda till vinster i fråga om effektivitet och genomslagskraft.
- L. Samordning och synergieffekter måste eftersträvas både horisontellt (med överensstämmelse mellan olika politikområden) och vertikalt (med samarbete och samordning mellan de olika styrelsenivåerna).
- M. En uppsplittrad strategi kan leda till luckor i politiken, överlappning eller till och med till motstridiga politiska åtgärder och offentliga insatser samt till att samma resurser finns på flera olika håll, vilket får konsekvenser både för den offentliga politikens regionala effektivitet och dess nationella verkan. Begreppet en integrerad strategi verkar inte betonas tillräckligt i kommissionens senaste politiska dokument.
- N. En mer integrerad, sammanhängande, effektiv och ändamålsenlig sammanhållningspolitik kräver ökade insatser för att anpassa EU-politiken till de särskilda behoven och tillgångarna i unionens olika områden och regioner.
- O. De strategiska riktlinjerna – inom ramen för den allmänna riktlinjen om att förbättra tillgången till finansiering – kräver en bättre samordning mellan fonderna.
- P. I de strategiska riktlinjerna efterlyser man uttryckligen synergieffekter mellan struktur-, sysselsättnings- och landsbygdsutvecklingspolitiken och betonar att medlemsstaterna i detta sammanhang bör sörja för samverkan och konsekvens mellan de åtgärder som ska finansieras på ett visst territorium och inom ett visst verksamhetsområde av Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden (ESF), Europeiska fiskerifonden (EFF) och Europeiska jordbruksfonden för regional utveckling (EJFLU). De strategiska riktlinjerna föreskriver också att de viktigaste principerna i förhållande till avgränsning av och mekanismer för samordning mellan åtgärder som stöds av de olika fonderna bör fastställas i de nationella strategiska referensramarna/planerna.
- Q. I halvtidsöversynen konstateras det att budgetflexibiliteten är begränsad och att det finns hinder för omprioriteringar till och med inom programmen men även att inkonsekvenser mellan olika program och tunga administrativa bördor hämmar effektiviteten.
- R. I dagens situation efter krisen är det viktigare än någonsin att förstå processerna i medlemsstaternas ekonomier och de resultat som uppnåtts genom användning av EU-resurser.
- S. Det är viktigt att synliggöra EU:s bidrag och se till att det ger ett ”europeiskt mervärde”.

1. Europaparlamentet efterlyser ett förslag till en enhetlig strategisk ram för att säkerställa ett gemensamt förhållningssätt och för att dra nytta av synergier mellan alla åtgärder som tjänar sammanhållningspolitikens ytterligare mål enligt fördragen och som finansieras av Eruf, Sammanhållningsfonden, ESF, EJFLU och EFF.
2. Europaparlamentet välkomnar förslaget i budgetöversynen om att kommissionen ska anta en gemensam strategisk ram för att stärka integrationen av EU:s politik för genomförandet av Europa 2020-strategin. Parlamentet påpekar dock att ökade synergier mellan åtgärder som finansieras av de fem ovannämnda fonderna inom en gemensam strategisk ram är avgörande, inte bara för att uppnå Europa 2020-målen, utan även och framför allt för att uppnå de sammanhållningspolitiska mål som fastställs i fördraget.
3. Europaparlamentet välkomnar den femte sammanhållningsrapporten som, även om den främst är inriktad på att belysa det bidrag som regionerna och sammanhållningspolitiken kan ge för att möta Europa 2020-målen, icke desto mindre innehåller ett antal slutsatser som visar att ökade synergier mellan strukturfonderna, inbegripet Sammanhållningsfonden, har en avgörande roll.
4. Europaparlamentet anser att utgifterna på sammanhållningspolitikens område måste rationaliseras genom att minska uppsplittringen av finansieringsinstrument och kanaler samt välkomnar kommissionens förslag till bättre prioritering och en tematisk koncentration av EU-resurser och nationella resurser på ett antal prioriteringar för att uppnå förstärkt samarbete mellan fonderna, med utrymme för att öka den strategiska karaktären hos denna politik. Parlamentet betonar dock att medlemsstaterna och regionala och lokala myndigheter fortfarande behöver tillräcklig flexibilitet för att anpassa prioriteringarna till sina specifika utvecklingsbehov.
5. Europaparlamentet betonar att många initiativ för ekonomisk utveckling inom ramen för sammanhållningspolitiken inte utan vidare skapar möjligheter som vore önskvärda, utan att deras framgång faktiskt är avhängig av att man tar itu med både mänskliga och fysiska faktorer (exempelvis leder förbättringar av infrastrukturen inte automatiskt till större tillväxt om de inte kombineras med investeringar i utbildning, företagande och innovation). Parlamentet anser därför att ökade synergier mellan Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden kommer att maximera utvecklingseffekten av dessa medel.
6. Europaparlamentet anser att åtgärder för landsbygdsutveckling med stöd från EJFLU samt åtgärder för hållbar utveckling inom fiskeområden med stöd från EFF bör integreras i en enhetlig ram med de andra strukturfonderna, nämligen Eruf, Sammanhållningsfonden och Europeiska socialfonden. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att bedöma i vilken utsträckning en övergripande strategi för utveckling av landsbygden och fiskesamhällen, i linje med målet om territoriell sammanhållning, kan garanteras genom en förskjutning av lokala utvecklingsinsatser som stöds av de två berörda fonderna till ett ”sammanhållningens paraply”, eller åtminstone genom tydligare samverkan mellan alla fonderna. Parlamentet anser att ett sådant tillvägagångssätt skulle ta hänsyn till viktiga politikområden med territoriell inverkan och göra det möjligt för dem som aktivt arbetar med utveckling på regional och lokal nivå att genomföra en effektivt platsbaserad politik, väl anpassad till de territoriella behoven hos landsbygds- och fiskeområden eller små öar.

7. Europaparlamentet betonar att samordningen bör förstärkas ytterligare, inte bara mellan sammanhållningspolitikens instrument som sådana (Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden), utan också mellan åtgärder som finansieras genom dessa instrument och verksamheter som utförs inom ramen för transeuropeiska nät, det sjunde ramprogrammet och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation.
8. Europaparlamentet anser att denna ömsesidiga förstärkning och samordning av EU:s politik utan tvivel kan se till att EU:s budget får bästa möjliga resultat.
9. Europaparlamentet framhåller dock att många medlemsstater har svårigheter när det gäller att samordna olika fonder och har tydligen uttryckt oro över bristen på samverkan, och i vissa fall till och med över överlappning mellan fonder. Parlamentet betonar i detta sammanhang att fondernas komplicerade förvaltningsregler kräver en stor institutionell kapacitet för att undanröja hinder och på ett tillfredsställande sätt samordna genomförandet.
10. Europaparlamentet anser att gemensamma regler för förvaltning, stödberättigande, revision och rapportering av projekt som finansieras av Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden, EJFLU och EFF (särskilt åtgärder för att stödja den ekonomiska diversifieringen av landsbygds- och fiskeområden) inte bara skulle spela en viktig roll för att stärka och underlätta ett effektivare genomförande av de sammanhållningspolitiska programmen, utan också på ett avgörande sätt bidra till förenklingar. Detta skulle dessutom förenkla både mottagarnas användning och de nationella myndigheternas förvaltning av medlen, vilket skulle minska risken för fel och samtidigt ge den differentiering som behövs för att spegla särdragen hos politiska strategier, instrument och mottagare och även underlätta deltagandet i sammanhållningspolitiska program för mindre aktörer, liksom användandet av tillgängliga medel.
11. Europaparlamentet betonar därför behovet av att bibehålla och förstärka modellen med ett generellt regelverk med regler om förvaltning, stödberättigande, granskning, kontroll och rapportering, i kombination med korta bestämmelser för respektive fond som speglar dess speciella politiska mål. För maximal effekt måste samordningen dessutom äga rum på alla politiska beslutsnivåer, från strategisk planering till genomförande och utbetalningar till avslutande, granskning, kontroll och utvärdering.
12. Europaparlamentet betonar samtidigt vikten av att öka den administrativa kapaciteten i medlemsstaterna, på regional och lokal nivå samt mellan intressenter, i syfte att övervinna hinder för effektiv samverkan mellan strukturfonderna och andra fonder och att stödja en effektiv utformning och ett effektivt genomförande av politiken. Parlamentet framhåller den grundläggande roll som kommissionen har att spela i detta avseende.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka de mest effektiva sätten att öka synergieffekterna i praktiken och föreslår i detta hänseende att man bör överväga möjligheten att tillåta medlemsstaterna att välja att ha ett operativt program per region som omfattar olika fonder (Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden, EJFLU och EFF) med en enda förvaltningsmyndighet.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag för att se över bestämmelserna om korsfinansiering och minska hindren för deras tillämpning, mot

bakgrund av tillförlitliga och heltäckande uppgifter om deras tillämpning och effekt, i syfte att garantera en enklare och från rättslig synpunkt klarare tillämpning jämfört med dagens situation.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra medlemsstaterna att utvidga sammanhållningspolitikens styrningsmekanismer (dvs. programplanering, finansiering och genomförande i partnerskap på nationell, regional och lokal nivå) till att även omfatta de medel som ingår i den planerade gemensamma strategiska ramen, i syfte att öka de offentliga utgifternas effektivitet och genomslagskraft.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i samband med upprättandet av den nya gemensamma strategiska ramen och framläggandet av förslag till förordningar, införa bestämmelser som gör det möjligt för lokala och regionala partnerskap (större och mindre städer, funktionella regioner, grupper av lokala myndigheter) att införliva de olika EU-finansieringsprogrammen i en konsekvent och integrerad ram inom sina respektive territorier.
17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaterna.

MOTIVERING

Dags för bättre samordning och samverkan

Föredraganden anser att det i den efterkristid som Europa har gått in i blir ännu mer akut att försöka samordna insatserna från EU:s fonder och program. Det står klart att behovet av att konsolidera statsbudgetarna under de kommande åren kommer att tvinga oss att bli mer innovativa och försöka dra större nytta av den tillgängliga finansieringen. Som många har insett är detta tillfället att göra det.

Parlamentet har i åtskilliga resolutioner konsekvent insisterat på att det finns ”behov av synergier och en helhetsstrategi för de olika sektorsvisa politikområdena för att man ska kunna nå ett optimalt resultat för tillväxt och utveckling i praktiken” och att det ”bör finnas ett åtagande om en enhetlig och flexibel EU-politik”¹. Genom att fondernas gemensamma åtgärder inriktas på den regionala och/eller lokala nivån ökar deras mervärde samtidigt som det blir möjligt för lokala intressenter att utforma särskilda åtgärder till de reella ekonomiska och sociala behoven och därmed till sysselsättningssituationen i varje enskild region (lokal utvecklingsstrategi, platsbaserade utvecklingsplaner etc.).

Samordningen av fonderna hittills

När det gäller Europeiska socialfonden visar erfarenheterna klart att finansieringen av ekonomiska insatser via Europeiska regionala utvecklingsfonden (innovation, forskning, små och medelstora företag, miljö etc.) blir effektivare om den är nära samordnad och integrerad med fondens verksamhet, särskilt med tanke på att nyckeln till framgång för de flesta program och åtgärder främst är en lyckad kombination av många faktorer – där en oerhört viktig faktor är mänsklig utveckling. Ett ökat mervärde på EU-nivå för båda strukturfonderna kan bli följden om det kan skapas synergieffekter mellan ekonomiska och sociala åtgärder.

Reformen av strukturpolitiken för programperioden 2007–2013 ledde till att fonden för landsbygdsutveckling bröts ut ur strukturfondernas allmänna ramverk. Det betonades att denna separering inte skulle leda till upprepnin g eller utelämnande av mål, och utvecklingsmöjligheterna skulle tryggas både på landsbygden och i städerna, men det kommer andra signaler från fältet. För att politiken för landsbygds utveckling ska bli ändamålsenlig krävs det en nära samordning med genomförandet av åtgärder inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och de regionalpolitiska instrumenten. I det sammanhanget har Europaparlamentet konsekvent insisterat på behovet av att noggrant bevaka uppdelningen mellan landsbygdsutveckling och sammanhållningspolitik för att utvärdera vilken inverkan denna faktiskt har på landsbygdsområdenas utveckling. Resultaten av att EJFLU bröts loss från sammanhållningspolitiken bör undersökas noggrant.

Kravet på att fondanvändningen ska bli mer flexibel å ena sidan och på en administrativ kultur som främjar ett områdesövergripande tillvägagångssätt och förenklad administration av fonderna å andra sidan är inte nytt. När det gäller synergieffekter mellan strukturfonderna, det sjunde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration samt ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation, har parlamentet insisterat på att man måste undvika hög koncentration av kapacitet till ekonomiska kluster och

¹Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 (P6_TA(2009)0163).

framstående regioner i EU och beklagat att synergieffekterna i finansieringen fortfarande är relativt okända.

Ja till synergieffekter, men hur?

Viktiga förutsättningar för samordning finns redan, men de kan stärkas ytterligare för att vi ska kunna skapa större synergieffekter. EU:s sammanhållningspolitiska instrument (Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden) förvaltas inom en gemensam ram som sträcker sig från de strategiska riktlinjerna till betalningar och rapportering. Ändå är detta inte tillräckligt. Samordningen kan förbättras mellan de sammanhållningspolitiska instrumenten och på andra områden.

Ett integrerat system för planering och genomförande kan omfatta alla politikområden, t.ex. i en nationell utvecklingsplan, eller flera olika politikområden i syfte att komma till rätta med enskilda komplicerade problem (t.ex. Europa 2020-strategin). Fördelen med integrerad planering är insikten att man inte kan lösa komplicerade problem genom att angripa dem ensidigt – man kan inte komma till rätta med arbetslöshet enbart genom att utbilda de arbetslösa; det krävs också politiska åtgärder för att skapa sysselsättning, såsom stöd till små och medelstora företag, nystartade företag etc. Om målet är att ett underutvecklat land eller en underutvecklad region ska komma i kapp kommer inte införandet av separat hanterade sektorsvisa politikområden, såsom transport eller miljöinfrastruktur, att ge någon betydande effekt på den övergripande utvecklingen¹. En uppsplittrad strategi kan leda till överlappning eller till och med till motstridiga politiska åtgärder och statliga insatser samt till att samma resurser finns på flera olika håll, vilket får konsekvenser både för den offentliga politikens regionala effektivitet och dess nationella verkan².

För EU:s sammanhållningspolitik innebär detta att nuvarande system för planering och genomförande som sammanför politik (och dess finansiering) för utveckling av mänskliga resurser, utveckling av företag, särskilt små och medelstora företag, utveckling av infrastruktur etc. gör det möjligt för stödregionerna att komma ikapp. Dessa strategier skulle var för sig åstadkomma mindre än vad de nu uppnår gemensamt med ett integrerat system för planering och genomförande. Att hålla ihop planeringen och genomförandet av strukturfonderna och Sammanhållningsfonden och återintegrera dem bättre med fonden för landsbygdens utveckling och fiskerifonden är centralt för att tillvarata potentialen i de regioner som släpar efter.

Synergieffekter och samordning betyder inte att det finns en lösning som är giltig för alla. I stället krävs en nära strategisk samordning mellan instrument, politik och aktörer för att få fram omsorgsfullt utformade insatser och program som tar hänsyn till territoriella särdrag och komparativa fördelar eller särskilda egenskaper hos varje region i en integrerad platsbaserad strategi³.

¹OECD:s skrift *Regions matter: economic recovery, innovation and sustainable growth*, 2009, s. 125.

²Se ovan.

³Studie/tillämpat forskningsprojekt genomfört av EDORA (European Development Opportunities for Rural Areas) inom ramen för ESPON 2013, juli 2010, del B, s. 48.

Mot denna bakgrund anser föredraganden att vi i dagens komplicerade läge, där vi långsamt kommer till rätta med konsekvenserna av den finansiella och ekonomiska krisen, har möjlighet att utnyttja de kommande förhandlingarna om nästa fleråriga budgetram för att skapa större synergieffekter mellan EU:s fonder och program genom att **införa en ännu mer långtgående samordningsmekanism**. Då måste vi också föra upp dagens strategiska riktlinjer på en ny nivå av strategisk planering genom att införa en enhetlig strategisk ram och komplettera den allmänna ramen för EU:s sammanhållningspolitiska instrument med fler kopplingar till andra, EU-relaterade program.